

РЕШЕНИЕ

№ 54

гр. Ямбол, 28.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, I СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и седми септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Николай Енч. Иванов

при участието на секретаря П.Г.У.

като разгледа докладваното от Николай Енч. Иванов Гражданско дело № 20212300100149 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 331 – 335/ ГПК.

Образувано е въз основа на искова молба на Т. Б. Р. , с която е предявен иск по чл.62 ал.1 СК за признаване за установено по отношение на К.К.И. от гр. * и малолетното дете В. Т. Р., род. на ***, че ищецът не е биологичен баща на роденото от ответницата И. дете В. Т. Р.. Твърди се, че ищеца и ответницата К.К.И. са бивши съпрузи, като бракът им е бил прекратен с решение по гр.дело №4500/2017г. на ЯРС. Сочи се, че на *** ответницата е родила детето В. Т. Р., и тъй като не били изтекли триста дни от прекратяване на брака това дете било записано на ищеца. Сочи се, че през месец ноември 2020г., ответницата се свързала с ищеца и поискала документи, за да може да взема помощи и детски за детето. Тогава ищеца разбрал, че и това дете е записано на негово име. Твърди се, че ищецът не може да бъде биологичен баща на детето, защото не е имал никакви контакти с ответницата от момента на раздялата им през 2008 г. Твърди се, че по силата на СК, ищецът е бил записан като баща на детето в акта му за раждане, въпреки, че той не е негов биологичен баща, което поражда и правния му интерес от предявяване на настоящия иск.

Ответницата К.К.И. в писмен отговор на ИМ е заявила, че не оспорва фактите посочени от ищеца. Посочва, че от раздялата си с ищеца през 2008 г., не е имала никакви интимни контакти с последния. Твърди, че биологичен баща на детето е лицето С.Б., с когото живее понастоящем.

Малолетния ответник В. Т. Р., в писмен отговор по делото депозиран чрез назначения му особен представител изразява становище, че иска е допустим, но ще се ангажира със становище по основателността на иска след събиране на всички доказателства по делото.

В течение на производството претенцията се поддържа и се моли съдът да я уважи.

В с.з. ответницата признава иска.

Особеният представител на малолетното дете В. Т. Р. счита, че искът е доказан и следва да се уважи.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

Видно от представеното удостоверение за раждане, издадено въз основа на Акт за раждане №*** на Община * детето В. Т. Р. е родено на *** в гр.* от майка К.К.И., а като бащата е посочен ищецът Т. Б. Р..

От Решение №145/15.03.2018 г. по гр.д. №4500/2017 г. на ЯРС, се установява, че гражданския брак между К.К.И. и Т. Б. Р. е бил прекратен на 15.03.2018 г.

Разпитания по делото свидетел С.Б. е заявил, че от 2012 г. живее на семейни начала с ответницата К.И., като по време на съвместното им съжителство са се родили три деца, второто от които В.. Посочва, че К. и бившият ѝ съпруг били разделени още преди 2012 г. и не поддържали контакти. Твърди, и че след запознанството си с К., тя не е поддържала със съпруга си никакви контакти. Свидетелят сочи, че за детето В. от раждането му и до сега се грижи той, като негов баща и счита себе си за биологичния баща на детето.

Вещото лице д-р Д.С. по назначената акушеро-гинекологична експертиза, изготвена на база историята на бременността на майката К.К.И. и раждането на детето В. Т. Р., род. на ***, дава заключение, че вероятния период на зачеването на детето е от 01.06.2017 г. до 08.06.2017 г. Съдът изцяло кредитира това заключение, т.к. го намира за обективно и компетентно.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявеният установителен иск е с правно основание чл.62 ал.1 СК. Съгласно цитираната правна норма съпругът на майката може да оспори, че е баща на детето, като докаже, че то не е могло да бъде заченато от него. Този иск може да бъде предявен до изтичането на една година от узнаване на раждането.

Така предявеният иск е допустим-предявен е в указания по чл.62 ал.1 изр.2-ро СК, преклузивен срок. Безспорно е установено, че ищецът е узнал за раждането на детето, през м. ноември 2020 г. .

По същество искът е основателен предвид следните съображения:

Съгласно чл.61 ал.1 СК съпругът на майката се счита за баща на детето, родено през време на брака или преди изтичането на триста дни от неговото прекратяване. С иска по чл.62 ал.1 СК се цели оборването на законовата презумпция по чл.61 ал.1 СК относно бащинството на дете, родено по време на брака между две лица или преди изтичането на триста дни от неговото прекратяване. Главния предмет на доказване при този иск е невъзможността на майката да е заченала от своя съпруг. Под „невъзможност” по смисъла на чл.62 СК се разбира реално съществуваща съвкупност от обстоятелства, при наличието на които е изключена всяка възможност за физически контакт между майката и съпруга по време на зачеване на детето, или е доказано чрез съдебномедицинска експертиза, че съпругът се изключва като баща.

В настоящия случай са установява от събраните гласни доказателства, че ищецът и ответницата К.К.И. са бивши съпрузи, както и че те са се разделили в началото на 2008 г., като от тогава не са имали никакви контакти помежду си. Самата ответница е заявила отговора на ИМ, че от 2008 г. не са поддържали никакви контакти с ищеца, и че Т. не е биологичен баща на детето В..

Признанието на иска от страна на ответницата, преценено съобразно разпоредбата на чл.175 ГПК в съчетание със свидетелските показания, налага извод, че е изключена всякаква вероятност за полови връзки между нея и бившия ѝ съпруг - ищеца Т. Б. Р., през периода на зачеване на детето. След като е налице фактическа невъзможност за зачеване от съпруга, презумпцията за неговото бащинство е опровергана и искът по чл.62 ал.1 СК следва да бъде уважен.

След влизане на решението в сила препис от същото следва да се изпрати на Община * за вписване на промяната в регистрите по гражданско състояние.

В о.с.з. ищецът е заявил, че не претендира направените от него по делото разноси, поради което съдът не присъжда такива в негова полза.

Водим от изложеното, Ямболският окръжен съд

РЕШИ:

УВАЖАВА предявения от Т. Б. Р., с ЕГН-*****, от с.* община *, ул."***, ИСК с пр. осн. чл.62 ал.1 СК, като **ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО** по отношение на К.К.И., с ЕГН-*****, от гр.*, ул."*, и малолетното дете В. Т. Р., с ЕГН-*****, действащо чрез особения си представител- адв. Д. Д. от АК-Ямбол, че **Т. Б. Р., с ЕГН-*****, не е биологичен баща на детето В. Т. Р.,** род. на ***, с ЕГН-*****, от

майка К.К.И. , с ЕГН-***** .

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд гр.Бургас, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане на решението в сила, препис от него да се изпрати на ОБЩИНА *, за вписване на промяната в регистрите по гражданско състояние и съставяне на нов акт за раждане на детето със заличаване на Т. Б. Р., като негов баща.

Съдия при Окръжен съд – Ямбол: _____